

عنوان مقاله:

بغی وارکان تشکیل دهنده از منظر فقه و حقوق کیفری ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه، دوره 2، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حسن شفیعی - کارشناسان ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد شیراز

سید عباس موسوی - کارشناسان ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد بوشهر

کاظم کاظمی - کارشناسان ارشد رشته حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد بوشهر

خلاصه مقاله:

عده ایاز فقیهان در تعریفی که از بغی ارائه داده اند، آن شامل خروج امام معصوم می دانند و می گویند: «هرکس برعلیه امام معصوم خروج کند باغی است و جنگ با او واجب است. باید با او جنگید تا به اطاعت امام معصوم برگردد یا همانند کفار کشته شود.» ماده ۲۸۷ قانون مجازات اسلامی سال ۱۳۹۲ در کتاب حدود گروهی که در برابر اساسی نظام جمهوری اسلامی ایران، قیام کند باغی محسوب و در صورت استفاده از سلاح اعضای آن به اعدام محکوم می شوند. این مقاله به روش توصیفی-تحلیلی و با استفاده از منابع تألیف شده توسط محققان داخلی، کتاب ها و مقالات، قوانین مدون داخلی و برخی از طرح های اجرا شده با هدف معرفی و شناسایی جرم بغی نگاشته که در آن عناصر تشکیل دهنده جرم بغی (قانونی، مادی و روانی)، مطلق یا مقید بودن جرم بغی و امکان شروع به جرم در آن مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. «بغی» جرمی است مطلق که حصول نتیجه در آن شرط نیست؛ زیرا حصول نتیجه در این جرم منجر به از بین رفتن حکومت و در نتیجه عدم امکان اجرای کیفر می باشد. رکن روانی در بزه بغی علاوه بر اراده ارتکاب فعل شامل سوء نیت عام وسوء نیت خاصی می باشد و از نظر فقه امامیه و نظر فقها جرم بغی، اگرچه در غالب موارد به صورت گروهی واقع می شود، اما به صورت فردی هم امکان پذیر است لیکن قانونگذار ما آن را صرفا به صورت گروهی قابل مجازات دانسته است.

کلمات کلیدی:

بغی، باغی، فقه امامیه، حقوق کیفری، قیام مسلحانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/570859>

